

BREZDOMNOST

E vald Flisar

TI V HORIZONTU

kot strah v negibnosti jelenjih rogov
in aleje med bori je čudež izvotlil
utrinjajo se v točko

vanjo bežati z jelenjim korakom
ne biti prestreljen: je znova podaljšanje mirnosti
saj nisem jelen niti njegova senca

a zdaj ko diham tišino alej
čutim na koncih prstov beg neusmiljeni beg
v meni pa rastejo trdi jelenji roгови

k o r a k n a p r e j

klecni padi poženi se v izproženem znoju
dokler veruješ da je v bežanju zmaga
saj travne poljane bežijo proti

v prehitevanju senčnih korakov
so otrpnile v nedokončanost premikov
in padeš — prestreljen? — ne

klecajoči jelenji korak se vase zaplete
OSTANI zdaj bodi obnemogla žival
kajti naslednji korak bo že

k o r a k n a z a j

daljši od prvega ker v vrnitvi ni bližnjice
pot menjajoče se plašnosti je horizontalna
aleje so v koncih zapahnile vrata

se vzpele pokonci in votle oči pognale proti
tuleče te parajo in švignejo skozi
prej kot utegneš odvreči jelenje korake

potem več ne moreš vase odideš
sploščiš se v krvi pa dalje iščejo plašni rogovi:
kaj ti ostane ko v sebi zablodiš

NEGIBNOST IN TOK

v meni je prosojnost zlomila rečni macesen
in mu deblo položila na drugi breg
njegova senca v gladini pa ni zaustavila
neba ki se je v strugi vračalo

ali se bolj premika reka ko sahne v nič
ali deblo macesna ko v čas prepereva
voda in les se povračata — ali je vračanje
v isti razpon premik ali krožeča negibnost

t o s t r a n

je večno minevanje drevja v listje
in listja v prst — prsti v puščave
zakonita pot do vznikanja novih dreves
plamen ugaša da se les spreminja v dim

tostran je tok — neviden — nečuten —
navzoč izven časa ker čas je negibnost
čas nikamor ne teče ostaja tu
le v času vse teče navzven in navznoter

o n s t r a n

je v sebi dano vse v istem razmerju
v razmerju brezčasja in neponovljivosti
tam se nič ne premakne iz biti v bit
tam je rojstvo nezaznavna vsakdanjost

volja in nemoč — edina bogova —
sta šibka in si ne upata kazati pravih obrazov
ker bi zgorela od rezke trdote
ki je umrla v nespoznavno mirnost

SKROMNI ZLOČINI

včasih je bilo od tod do bližnjega gozda
tako daleč kakor zdaj od tod do Atlantika
vsak dan so razdalje krajše oddaljenost bližja
bogve ali rastem jaz ali se manjša svet

in vendar si včasih tajim da je le korak
do moje preteklosti in dva koraka
do smrti pradedu — hočem biti razpet
imeti veliko prostora za beg in vračanje

od tu do tja

je edina razdalja ki jo ihteč premerjam
enosmerna — ne levo ne desno ne morem
in zdaj ko se bližata konca je vse manj prostora
za nihanje — negibnost bo končno smrt

zato včasih komu približam konce
in prek njegove otrplosti najdem novo smer
vsak dan me to reši vsak dan spoznam
da je drugi brezkončen nihajni krog

od tam nazaj

pa lahko krožiš okoli nihanja v sebi
in gledaš kako si vse manjši kako je vse manjše
kako se vrača v točko in si nazadnje
brezumna žival zaprta v kletko

obletavaš se z vesoljskimi koraki
trkaš na vrata — a ti v sebi ti izven sebe
meriš razdalje zavoljo majhnosti neizmerljive
in prehitavaš dano spremembo

JAZ VEČ NIMAM DOMOVINE

doma sem v zatišju galaktičnih senc
ki v kroženju kvadratne švigajo
v svetovje — zvezde med zvezdami
niso več kakor jaz zvezda med zvezdami

in jaz nisem več kakor ti vesolje
v vsemirju in kozmos v nama obema
in večno smo doma v brezdomnosti
povsod ker je vesolje navzoče v nas

n a v z o č i

smo v mravljini hiški in v nas utripa
nagonska volja skarabeja zlatega hrošča
navzoči smo v gibanju milijardnih svetov
in v živem brencanju muh enodnevnice

bivanje JAZOV je vrh nepomembnosti
ker smo v resnici v vseh razdeljeni
v nenehnost vračanja v vrnitev novega začetka
razdeljeni smo v zakone bivanja

v n a s

najde to NEKO bivanje svoje utelešenje
ali ime za način — osončja se gibljejo
prav tako v žilah kakor v nebesnih poteh
znotraj in zunaj je samo lažna domneva

doma si nekje tako dolgo in vezan
na nekaj dokler se ne znaš premikati v zidu
dokler ne znaš zamolklo udarjati po votlosti — in:
dokler sveta ne zlomiš v časovnost

(Iz zbirke *Symphonia poetica*, ki bo izšla v kratkem pri založbi Lipa v Kopru)